

cusstionen blev noget mere concentreret paa dette Punkt, da vilde det lykkes mig at vise, at det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, hverken er forkeert eller saa aldeles ubetydeligt, at der skulde være Anledning til at tage det tilbage for at holde sammen om hele Lovforslaget, som ogsaa jeg ønsker saavidt muligt at fremme. Jeg maa da foreløbigt med Hensyn til de Bemærkninger, der ere gjorte imod mit Forslag, erindre om, at, ligesom der hører mere til at bevise en Sætnings Rigtighed end til at godtgjøre dens Besvielse, ligesom mange Udtryk kunne være besøiede uden at være beviislige, saaledes maa nødvendigviis det Omvendte gjælde om de modsatte Begreber, altsaa, hvad der er ubesøiet maa nødvendigviis være ubeviisligt (Nei!), thi, dersom det var beviisligt, saa var det besøiet (Nei!), Jo! (Nei!). Jo, dersom jeg kunde føre et Beviis for en Uttrings Rigtighed, saa var den besøiet (Nei!). Dersom jeg kan føre et fuldstændig juridisk Beviis for en Uttring, er den da ikke besøiet? (En Stemme: Juridisk besøiet). Ja, her er ikke Tale om moralsk besøiet, men kun om juridisk besøiet; men derimod kan en Uttring godt være besøiet uden at være beviist. Men nu maa jo nødvendigviis det Modsatte finde Sted med Hensyn til de modsatte Begreber, og, dersom en Paastand altsaa er ubesøiet, saa er den nødvendigviis ogsaa ubeviislig, men ikke omvendt. Følgen af denne Forandring, dersom den ellers behøves, hvilket jeg nærmere skal tillade mig at oplyse, maa altsaa være den, at der kan være de Tilfælde, hvor Mortification kan erhverves, uden at Fornærmeren idømmes Straf, men det Omvendte kan umulig blive Følgen deraf. Jeg skal nu tillade mig at vise, at den ikke er ufornoden, saaledes som den ærede Ordfører paaftod. Der staaer i Slutningen af den foreslaaede Paragraph: „I alle foransførte Tilfælde blive derhos de ubesøiede Udladelser, efter den Fornærmedes Paastand, at kjende døde og magtesløse“; det vil altsaa sige, i de Tilfælde, hvor Fornærmeren bliver tilkjendt Straf, kan der tillige finde Mortification Sted, naar det forlanges. Jeg skulde mene, at Domstolene ifølge denne Redaction maatte være ubesøiede til nogenfinde at kjende Fornærmeder døde og magtesløse, naar de ikke tillige finde

sig besøiede til at idømme Fornærmeren Straf (Nei!). Ja, jeg kan naturligviis ikke tvinge Nogen til at være af min Mening; men ellers kan jeg ikke indsee, hvad det Udtryk „derhos“ skal til; „derhos“ antyder ligesom, at Mortification maa staae i Forbindelse med Straffen; — jeg kan ikke see rettere, saaledes som Forslaget foreligger fra de Herrer, end at det vil være umuligt at opnaae Mortification, saasnart Besøielsen til at bruge de fornærmelige Paa-stande er godtgjort, selv om der ikke er leveret fuldgylsig juridisk Beviis derfor.

Schack: Jeg skal først berøre det mere personlige Punkt, at der var kommen en sjult Dissents ved mit Foredrag. Det Punkt, hvorom jeg udtalte en Art Dissents fra mine ærede Medforslagsstillere, har jeg rigtignok ikke under denne Session havt Leilighed til for dem at berøre, fordi vore foreløbige Forhandlinger kun have været ganske korte; ifjor udtalte jeg derimod udtrykkeligt for dem, at jeg i dette ene Punkt forbeholdt mig heri Salen at stemme afvigende fra dem (Ja!). Det kan iøvrigt være muligt, at det havde været bedre, om jeg havde indskrænket mig til, blot at stemme derimod; som Sagen nu staaer, anseer jeg det for rigtigst at afholde mig fra Stemmegivningen angaaende § 8. Hvad iøvrigt angaaer de Bemærkninger, som bleve gjorte imod mit Foredrag, saa skal jeg kun ganske kort berøre en enkelt af dem. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) omtalte, at Begrebet af de saakaldte private Fornærmeder meget ofte vilde finde Anvendelse paa Angreb paa Embedsmænd for deres Embedsforhold; men ihvorvel jeg gjerne indrømmer dette, saa er det jo dog kun en Underafdeling af de almindelige private Fornærmeder. Der er ikke stillet noget Endringsforslag, som i saa Henseende kunde gjøre en Forskiel; var et saadant Forslag stillet, da skulde jeg ingenlunde for mit Bedkommende være utilbøielig til at gaae ind derpaa; men saalænge Sigt ikke foreligger, maa man holde sig til Sagen i dens Almindelighed. Forresten skal jeg bemærke, at ialtsald de Motiver, som en Embedsmand maatte have havt til sin Handlemaade, utvivlsomt maae falde udenfor den Art af Angreb, som maaskee ellers kunde